

25 jaar

1956

zingende mensen

gelukkige

mensen

1981

„Zingende mensen, gelukkige mensen!”

De waarheid van deze woorden hebben de zangers van St.-Remigius van Klimmen al ruim een kwart eeuw mogen bewijzen. Ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan van het koor heeft het bestuur gemeend het wel en wee van het koor in een boekwerkje samen te vatten. Een boekje dat het koor met veel plezier aan de bevolking van Klimmen aanbiedt.

Een kwart eeuw amateuristische muziekbeoefening heeft veel inzet gevraagd van dirigent en leden, maar heeft ook erg veel genoegen gebracht. Een kwart eeuw zingen in en voor Klimmen heeft ook een hechte band geschapen tussen het koor en de Klimmense bevolking.

Wij hopen dat het lezen van dit boek nog eens het ontstaan, de groei en de bloei van ons koor in herinnering zal roepen. Wij hopen ook dat dit boek zal bijdragen tot versteviging van de onderlinge band en dat ook voor de toekomst de krachten van de hele Remigius-familie gebundeld blijven. Zodat

ná deze mijlpaal aan het bestaan van de vereniging nog vele kunnen worden toegevoegd.

**Uw dankbare bestuur
mannenkoor St.-Remigius
KLIMMEN**

COLOFON

Dit jubileumboek van het Mannenkoor St.-Remigius is een uitgave van het koor.

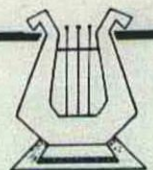
Teksten: *Pierre Dortu en Martin Huppertz.*

Vormgeving: *Piet Florie, Hub Bisschops en Ivo Benders (omslag).*

Druk: *Offsetdrukkerij Limburgs Dagblad.*

Litho's: *Limburgs Dagblad en Neroc Leiden.*

Zonder toestemming van de uitgever mogen geen teksten of foto's uit deze uitgave worden overgenomen.

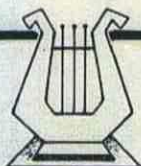

M.K. St.-Remigius 1981.

St.-Remigius: een glorierijk verleden

Klimmen in het jaar 1956. We beginnen te proeven aan de weer langzaam stijgende welvaart na de jaren van wederopbouw na de Tweede Wereldoorlog. Het levenspatroon van veel mensen verandert stilaan. Het tv-toestel dringt in steeds meer huiskamers door.

In Klimmen, hoog gelegen op de heuvelrug tussen het Geuldal en de mijnstreek, dringen die veranderingen ook langzaam door. Van het stille boeren- en mijnwerkersplaatsje begint Klimmen uit te groeien tot een aantrekkelijke woongemeente.

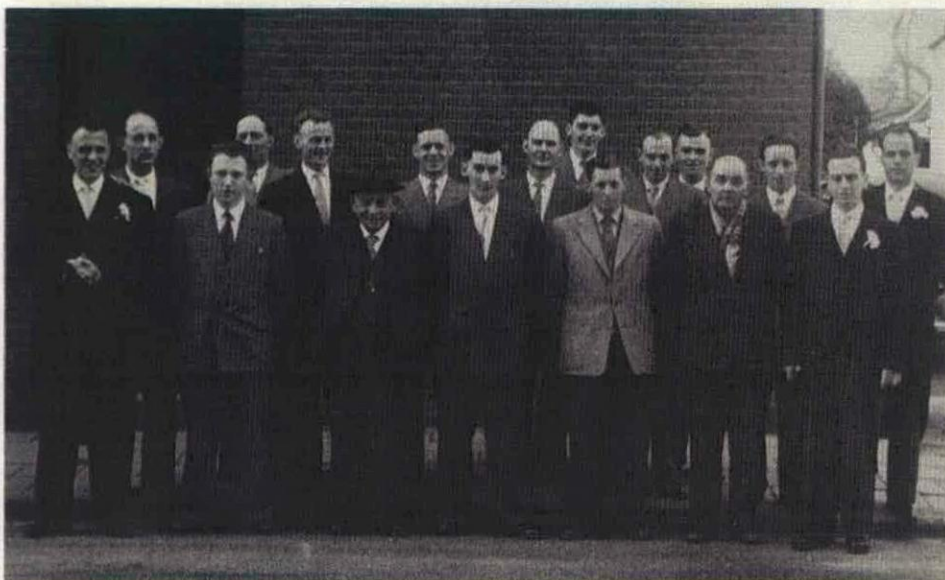

Foto dateert van 12 febr. 1957 en werd genomen te Beek bij het huwelijk van 1e tenor Funs Weerts met Leny Maas.

Van links naar rechts: Zef Weerts, Eduard Kickken, Pierre Budé, Huub Kickken, Jo Speetjens, Victor Dortu, Huub Budé, Jan Dortu, Victor Kickken, Jo Dortu, Pierre Dortu, Sjeng Meurs, Sjeff Vaessen, Neel Meurders, Harry Budé, Huub Weerts en Paul Weerts. Op de foto ontbreekt Funs Weerts.

Het is in die tijd dat het mannenkoor St.-Remigius wordt opgericht.

De precieze geboortedatum is 28 oktober 1956. De wieg van het mannenkoor staat in Craubeek. Het is geen rustige, vredige geboorte voor dit koor, dat naderhand zal groeien tot een van de meest gerespecteerde mannenkoren uit de wijde omgeving.

Het ontstaan van het mannenkoor St.-Remigius bezorgt Klimmen in die tijd heel wat gespreksstof. Immers, aan de oprichting is een "verzet" tegen de toenmalige pastoor Spaetgens van Klimmen voorafgegaan. En de veranderingen in de samenleving tekenen zich dan wel aan, maar ook in 1956 maken in Klimmen toch nog de burgemeester, de pastoor en de notaris de dienst uit. Wat is er gaande in dat rustige Klimmen? Er broeit iets binnen het Kerkelijk Zangkoor. Er zijn wrijvingen tussen de pastoor, het bestuur van het koor en de leden. Veel leden hebben er moeite mee, dat het bestuur van hun koor in feite buitenspel wordt gezet. Klachten daarover zijn op jaarvergaderingen herhaaldelijk aan de orde

geweest, maar worden dan lachend afgewimpeld. Nu heeft de pastoor een beslissing genomen, die, krachtens de statuten van het koor, aan het bestuur is voorbehouden. En dat is de druppel die de emmer doet overlopen.

Op een zondag in het najaar van 1956 komt het tot een openlijk protest. Het overgrote deel van de zangers van het Kerkelijk Zangkoor weigert het oksaal te betreden. Er is die dag geen gezongen hoogmis in Klimmen en dat roept bij vele kerkgangers grote vragen op. Het is in Klimmen het gesprek van de dag.

De pastoor echter slaat terug. De volgende dag al vinden de weigeraars aan de opluistering van Gods eredienst een brief in hun brievenbus. De dienstverzakkers worden geschorst als lid van het kerkkoor. En dat zij een "grote zonde" begaan hebben door ongehoorzaam te zijn aan de pastoor blijkt de volgende zondag. Andere zangers hebben hun plaats op het oksaal ingenomen en zingen in Klimmen de hoogmis. Ook deze tweede zondag zijn de problemen binnen

„t Geboarte-hoes" van het M.K. St.-Remigius, 28-10-'56.

het koor gespreksstof in menige huiskamer in Klimmen en, zo mogelijk met nog meer vuur, is de discussie in de plaatselijke cafés. De "dienstweigeraars" echter vinden zich in Craubeek in het huis van de, toen zieke, Funs Weerts. Zij zijn het samen al spoedig eens. Er moet in Klimmen een nieuwe zangvereniging worden opgericht. Terug naar het kerkkoor, dat kan niet meer. Een nieuwe vereniging als tegenwicht tegen het kerkelijk koor. De naam wordt die avond ook gevonden. Het wordt "d'r Auwe Zank".

Uiteraard komt het besluit tot oprichting van een nieuw koor zeer snel de pastoor ter ore. Hij doet iets terug. De kapelaan van Klimmen wordt afgevaardigd naar leden van het kersverse, nieuwe koor en die deelt mee dat geen gebruik mag worden gemaakt van het patronaat. Op die manier, zo wordt geredeneerd, zijn de overlevingskansen van het nieuwe koor erg miniem.

Het eerste repetitielokaal wordt niet het patronaat en ook niet een van de lokaliteiten, die de plaatselijke kasteleins ter beschikking hebben. Het wordt de waskeu-

Uitvoering 1-12-'57.

ken in een oud slooppand in Craubeek. De eerste repetities lijken een beetje op de toestanden ten tijde van de Franse Revolutie, toen katholieken ook in het geheim bijeenkwamen om hun godsdienstoefeningen te houden. In die bijkeuken, al gauw omgedoopt tot "het rovershol", houdt een klein potkachelletje, waarop anders de wasketel staat, de benen van de zangers een beetje warm. De repetities worden 's zondags na de hoogmis gehouden. In plaats van het ook in die tijd gebruikelijke "frühschoppen", waarbij na de hoogmis een biertje of borreltje wordt gedronken, komen de opstandige zangers nu bijeen om onder primitieve omstandigheden hun gezamenlijke hobby te beoefenen.

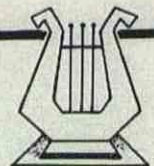
Het begin is moeilijk. Het koor bezit letterlijk niets anders dan de sympathie van de Klimmense gemeenschap. Er wordt een fors contributiebedrag vastgesteld en de dirigent moet zijn diensten gratis verlenen. Van de eerste, vooruitbetaalde, contributie worden ijlings partituren gekocht, zodat met het instuderen van enkele volksliedjes kan worden begonnen. Het enige begeleidingsinstrument is een hobo. Ondanks dit primitieve begin groeit de onderlinge band tussen de koorleden tot een hechte vriendschap. En achteraf lijkt het, dat juist dit begin ervoor gezorgd heeft, dat het Klim-

mense mannenkoor gegroeid is tot een koor met grote verdiensten, maar met vooral een puike sfeer onder de leden. In de ellende van de eerste maanden zijn veel humor en grote vriendschappen geboren.

Maar de tijden verbeteren. Op 15 maart 1957 vestigt het jonge koor zich in de pasgebouwde zaal van café P. Boesten en krijgt daarmee een goede accommodatie ter beschikking. De penningmeester heeft een uiterst zuinig beleid gevoerd en er is genoeg geld over om een tweedehands harmonium aan te schaffen. En het eerste officiële optreden van het koor is nabij!

Dat eerste optreden vindt op 24 maart 1957 plaats in zaal Boesten en wordt gehouden ten bate van het Groene Kruis. Achter de schermen van het Klimmense openbare leven wordt hard gewerkt om dit optreden te verhinderen. Het bestuur van het Groene Kruis wordt onder druk gezet, maar blijft standvastig en laat zich niet de wetten stellen.

De eerste uitvoering wordt een succes. De zaal is afgeladen vol en... op de eerste rij zitten de plaatselijke notabelen. Nog voordat het koor één noot heeft gezongen wordt het al begroet met een daverend applaus. Ook de vrede met de pastoor wordt getekend. Bij de eerste zang- en toneeluitvoering, die op 1 december 1957 wordt gehou-

den en waarvan de baten geheel voor eigen verenigingskas bestemd zijn, is pastoor Spaetgens de eerste spreker. In een geestige toespraak merkt hij op dat er in de beste families wel eens meningsverschillen voorkomen. Hij feliciteert het koor met wat het tot nu toe heeft gepresteerd en wenst de leden erg veel sukses. Deze geste van pastoor Spaetgens wordt door het koor zeer op prijs gesteld en niet vergeten.

Jaren later, wanneer hij in Heerlen zijn diamanten priesterfeest viert, zijn de Klimmense zangers present om hem een klinkende serenade te brengen.

Voor de geschiedschrijving mag dit onstuijgige, prille begin van het Klimmense mannenkoor St.-Remigius niet onvermeld blijven. De jongeren zullen misschien vreemd opkijken dat zoiets toen mogelijk is geweest. Ouderen zullen glimlachen bij de herinnering.

De eersten

Wie waren die mannen, die in konflikt kwamen met de pastoor en daarom een eigen zangkoor oprichtten?

De oprichters van het koor St.-Remigius waren: Harry Budé, Huub Budé, Pierre Budé, Jan Dortu, Jo Dortu, Pierre Dortu, Eduard Kickken, Huub Kickken, Victor Kickken, Jo Speetjens, Sjef Vaessen, Funs Weerts, Zef Weerts en Huub Weerts.

De eerste dirigent werd Jan Dortu. Huub Weerts werd voorzitter. Pierre Dortu sekretaris, Sjef Vaessen penningmeester en de twee overige bestuursleden werden Huub Budé en Huub Kickken.

Nog even terugkomend op de naam van het koor past deze toelichting. Bij de oprichting op 28 oktober 1956 werd gekozen voor de naam Zangvereniging "d'r Auwe Zank". Op 20 februari 1958 wordt de benaming "zangvereniging" gewijzigd in "mannenkoor". Op 22 oktober 1961 ten slotte wordt definitief gekozen voor de huidige naam Mannenkoor St.-Remigius. Het koor is aangesloten bij het Koninklijk Nederlands Zangersverbond.

Installatie beschermheer notaris H. Palmen, 21-10-'61.

Aktiviteiten van het koor

Het ontbreekt een koor als St.-Remigius niet aan activiteiten. De agenda is steeds goed gevuld en er is genoeg te doen. Konsernten worden gegeven, eucharistievieringen worden opgeluisterd, plaatselijke festiviteiten krijgen de aandacht en men geeft acte de présence bij tal van gebeurtenissen. Door de jaren heen is gepoogd steeds een trapje hoger te komen op de muzikale ladder. Dat vraagt zowel bij de leden als bij de dirigent om steeds meer inzet. Waar tegenover een grotere waardering van vakmensen en publiek als beloning staan. In de loop der jaren heeft het koor ongeveer 200 werken ingestudeerd. Regelmatig heeft het koor het nodig gevonden en aangedurfd om het ingestudeerde zeer kritisch te laten beluisteren. Dit is bij de volgende gelegenheden gebeurd.

Zangersdagen

In 1957 hebben vijf Zuidlimburgse koren het initiatief genomen om jaarlijks een Zan-

gersdag te organiseren. Doel van deze onderlinge samenwerking is het bevorderen van het artistieke repertoire; het bevorderen van de verenigingsgeest en onderlinge vriendschap; het stimuleren van elkaars prestaties; en het voeren van propaganda voor de mannenkoor-zang. De eerste leden van deze zangersfederatie waren de koren St.-Gregorius uit Borgharen, het Heerder Mannenkoor uit Heer, het ENCI-koor uit Maastricht, Geulklank uit Valkenburg en d'r Auwe Zank uit Klimmen. In de loop der jaren zijn de deelnemers aan deze Zangersdagen vaak gewijzigd. Gemengde koren hebben zelfs de meerderheid gekregen. Aan de doelstellingen is echter niets veranderd en met veel enthousiasme nemen ook nu nog negen koren jaarlijks deel aan deze Zangersdag. In 1981 zijn dit de gemengde koren Eendracht uit Sibbe, Orphee uit Houthem, Inter Nos uit Kunrade, Crescendo uit Doenrade en Vriendenkoor uit Spaubeek en de mannenkoren Wieker Eindrach uit Maastricht, ENCI-koor uit

Nederlands koorfestival Hilversum.

Promotie naar hoogste afdeling. 1966.

Maastricht, Geulklank uit Valkenburg en St.-Remigius uit Klimmen. Kwaliteit en programmakeuze hebben inmiddels een uitstekend niveau bereikt.

Sedert 1962 neemt St.-Remigius ook regelmatig deel aan de Limburgse Zangersdagen, georganiseerd door de Federatie van Nederlandse Zangersbonden.

Nederlands Koorfestival

Dit hoogstaand zangfestijn wordt jaarlijks georganiseerd door de Bond van Zang- en Oratoriumverenigingen, in samenwerking met de AVRO-radio. Deelname aan dit Koorfestival stelt hoge eisen aan de vereniging. Men onderwerpt zich aan de strenge beoordeling van een jury van drie deskundigen, die nationaal en internationaal grote bekendheid genieten.

Driemaal zijn de mannen van St.-Remigius naar Hilversum getogen om onder leiding van dirigent Jan Dortu te strijden voor de hoogste muzikale eer. En de behaalde resultaten mogen eenvoudig schitterend genoemd worden.

In 1964 eindigt St.-Remigius Klimmen op de eerste plaats in de afdeling C. Mannen-

koor. In 1966 komt het koor uit in de afdeling B. Mannenkoor en wordt de tweede plaats bereikt. En twee jaar later, in 1968, dingt het Klimmense koor mee in de afdeling A., de hoogste afdeling, en bereikt daar alweer de tweede plaats.

Het koor uit Klimmen is met de in Hilversum uitgevoerde werken herhaaldelijk via de radio te horen geweest.

Plaatopname KNVZ

Een derde gelegenheid, waarbij vooral gelet werd op hoge kwaliteit en sublieme uitvoering, is voor het Klimmense koor de medewerking geweest aan de totstandkoming van een dubbel-LP van het Koninklijk Nederlands Zangersverbond. Ter gelegenheid van het 125-jarig bestaan van de KNVZ is in 1978 een dubbel-LP uitgegeven, getiteld "Een Eeuw Nederlandse Koormuziek".

Het mannenkoor St.-Remigius was daarbij een van de zeventien geselecteerde koren, dat gevraagd werd aan de realisering van de plaatopnamen mee te werken.

De plaatopname vindt op 5 mei 1978 plaats te Rolduc-Kerkrade. Uitgevoerd wordt de cyclus "Ben ik de enige winterkster", in

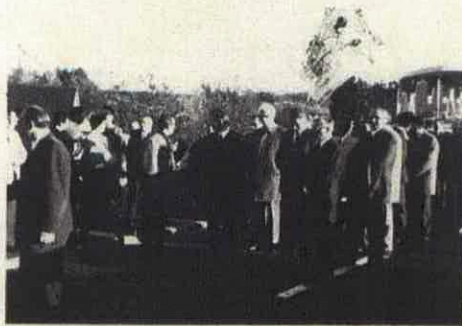

opdracht van het KNZV gecomponeerd door Joop Stokkermans. De teksten zijn van Harrie Geelen en Imme Dros. Het mannenkoor staat onder leiding van dirigent Jan Dortu. Het koor wordt begeleid door een combo, bestaande uit Wil Meurders-Tukkers (piano), Math Blezer (drums), Wim Steinbusch (gitaar) en M. Hanneman (bas).

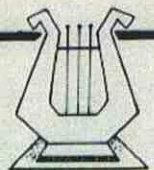
Concerten in het buitenland

Belangrijk voor een kulturele vereniging, zoals het Klimmense mannenkoor er een is, zijn kontakten met verenigingen in het buitenland. Muziek scheidt banden over de grenzen heen. Muziek is niet aan land of streek gebonden. Muziek trekt zich niets aan van kunstmatig getrokken grenzen. Muziek bindt mensen en volken. Grote, bekende koren hebben bij het maken van buitenlandse konsertreizen duidelijk een streepje voor. Er zijn gauwer extra subsidies voor beschikbaar en kontakten zijn sneller gelegd.

De leden van het mannenkoor St.-Remigius beginnen in 1970 voor het eerst aan een buitenlandse reis te denken, die dan ter gelegenheid van het derde lustrumfeest gehouden moet worden. Door middel van een enquête peilt het bestuur de wensen en meningen. De voorkeur blijkt uit te gaan naar een konsertreis naar Duitsland op basis van uitwisseling. Om aan adressen te komen van Duitse zusterverenigingen worden kontakten gelegd met de federatie van Nederlandse Zangersbonden, met de Duitse VVV en het Duitse Zangersverbond. Er ontstaat een briefwisseling met verschillende koren. Ook worden persoonlijke kontakten gelegd. Het resultaat na acht maanden hard werken door het bestuur, met veel assistentie van het erebestuur, is bedroevend: geen enkel concreet resultaat. In juli 1971 (de datum van het derde lustrumfeest nadert angstwekkend snel!) krijgt de pianiste van het koor van de dirigent van „Polyhymnia” het adres van een houtzagerij in Schöllkrippen. Met weinig vertrouwen wordt een brief geschreven. Maar binnen veertien dagen is een brief binnen van de „Gesangverein Germania 1898”

Concertreis Huckelheim 1971.

uit Huckelheim. Een plaatsje, dat men in Klimmen met de beste wil van de wereld niet kan ontdekken op de landkaart.

Twee bestuursleden gaan op ontdekkingsreis en komen met enthousiaste verhalen terug. Huckelheim blijkt een plaatsje te zijn met zo'n 700 inwoners en het ligt temidden van veel natuurschoon op de grens van Beieren en Hessen. De overwegend agrarische bevolking is uitermate vriendelijk en gastvrij. Het bestuur van „Germania” laat de twee Klimmenaren kennis maken met de dorpsbewoners. Ondanks protesten van de „Holländer” moet de thuisreis van het tweetal herhaaldelijk worden uitgesteld. Nadat de laatste uitspanning, een „Schnapsranch” is bezocht, is het middernachtelijk uur al lang verstreken. Maar er zijn onvergetelijke vriendschapsbanden aangeknoopt.

En de bijzonderheden voor de uitwisseling zijn, tussen de alcoholische bedrijvigheden door, vastgelegd. 16, 17 en 18 oktober is het zover. Als eerste buitenlandse vereniging wordt St.-Remigius uit Klimmen in Huckelheim welkom geheten. Een bijzonder hartelijke ontvangst valt de dames en heren uit Klimmen ten deel. Op verzoek van het gemeentebestuur van Huckelheim zijn de straten schoongeveegd en wapperen de vlaggen aan de huizen. Het Nederlandse Zangersblad schrijft over deze konsertreis het volgende:

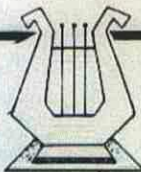
„Het zanglustige deel van de inwoners van de gemeente Klimmen, verenigd in het Mannenkoor „St.-Remigius”, bracht 16, 17 en 18 oktober jl. een driedaags bezoek aan Huckelheim in Duitsland. Heel Huckelheim, 650 inwoners sterk, was uitgelopen om de gasten te ontvangen, gespist op het eerste concert, ooit door een buitenlands koor in Huckelheim gegeven.

„Überfüllt war die Gastwirtschaft am Samstagabend – zo leert ons de Main-Echo – als das Gemeinschaftskonzert begann”. En, afgaande op de berichtgeving, ook nog, toen het concert eindigde. Toen waren vele goede woorden gevallen: van de voorzitter van de Männergesangverein Germania Huckelheim, voorzitter Weerts van „St.-Remigius”, loco-burgemeester Senden en Bürgermeister Rienecker. Maar er waren vooral ook veel andersoortige goede klanken te beluisteren geweest, deze afkomstig van de

Kolpings-Kapelle Westergrund, van Germania, en vooral ook van „St.-Remigius”, o.l.v. dirigent Jan Dortu en met pianobegeleiding van mejuffrouw Tukkers. Bewezen werd dat „1000 jaar Klimmen” in elk geval tot een hoge sport van muzikaliteit heeft gevoerd. Boeken van die naam werden aan voorzitter, burgemeester en pastoor uitgeleend. Zondagmorgen voerde „St.-Remigius” in het kader van de eucharistieviering de Missa in Honorem Sanctae Remigii van G.J. Dortu, en enkele spirituals uit. Daarna ging het in optocht met de Kolpings-Kapelle voorop naar het verenigingslokaal voor het gemeenschappelijk Frühschoppen. Passende liederen begeleidden dit zinvol ritueel. De rest van de dag werd besteed aan bezichtiging van de omgeving en andere vormen van gezellig samenzijn.”

Een tweede konsertreis naar Huckelheim vindt plaats op 24, 25 en 26 mei 1974. Na de reis van 1971 zijn goede vriendschapsbanden gegroeid tussen verschillende families van beide koren. Bij het tweede bezoek aan het pittoreske, kleine, Duitse dorpje wordt veel aandacht besteed aan het gezellig samenzijn van beide koren en hun ahang. Hoogtepunten van deze reis zijn de opluistering van de eucharistieviering en het gemeenschappelijk konsert op 25 mei.

De zangers van „Germania” zijn daarvoor al, op 12, 13 en 14 mei 1972, te gast geweest in Klimmen. Ook dat wordt een weekende dat lang in het geheugen blijft. Aan de gemeentegrens van Klimmen worden de Duitse gasten opgewacht door de leden van St.-Remigius en de schutterij St.-Sebastianus. Daarna volgt in het verenigingslokaal Boesten de officiële ontvangst van de „Huckelheimers” door burgemeester J. Wolfs. Zaterdagavond luisteren de Duitse zangers onder leiding van Peter Behl de eucharistieviering in de Klimmense parochiekerk op. Uitgevoerd wordt „Die Deutsche Messe” van Franz Schubert. Na de dienst in de kerk volgt in het verenigingslokaal een gezamenlijk konsert met aansluitend een gezellige avond. Een tweede tegenbezoek van „Germania Huckelheim” aan Klimmen, dat gepland is van 27 tot en met 30 mei 1976, gaat wegens interne problemen bij het Duitse koor niet door.

Concertreis Deuz, overhandiging plaquette, 16-9-'78.

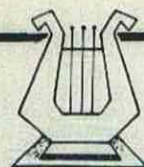
Concertreis naar Deuz

In de loop van 1977 wordt het bestuur van Remigius steeds vaker door leden van het koor benaderd met het verzoek nog eens een konsertreis naar het buitenland te maken. Om aan die wens gevolg te kunnen geven plaatst men een advertentie in Duitse, Belgische en Oostenrijkse zangersbladen. Vooral van Duitse zijde komen hoopvolle reacties. Op de jaarvergadering in het voorjaar 1978 staat het punt „konsertreis” op de agenda. Besloten wordt dat de reis moet plaatsvinden in oktober 1978 en het geeft niet waar naar toe. Teneinde de organisatie in goede banen te leiden en niet alles op het bestuur te laten neerkomen wordt een kommissie gevormd. Deze kommissie, vier leden en een bestuurslid sterk, gaat aan de slag. De binnengekomen reacties op de advertenties worden geselecteerd. Men huurt een busje om richting Duitsland te reizen. Op het eerste adres, een relatie van een van de koorleden, vangt men bot. Er blijkt „Kinderkommunion” in de plaats te zijn. Alles is gesloten en van het koor is niemand te bereiken. De Klimmenaren laten zich niet van hun tekst brengen en gaan op zoek naar het volgende adres. Men herinnert zich dat er ook een reactie uit Siegen gekomen is; dus op naar Siegen. Daar aan-

gekomen wordt naarstig geïnformeerd naar een koor van ± 60 leden, maar niemand weet iets over het bestaan daarvan. Onder een etentje wordt besloten de sekretaris in Klimmen te bellen en hem naar het juiste adres te vragen. De reactie blijkt uit het dorpje Deuz te komen, dat ongeveer 20 kilometer van Siegen verwijderd blijkt te liggen. Na enig zoeken vindt de kommissie niet alleen Deuz, maar ook de sekretaris van de „MGV-Deuz 1918”. De ontvangst is allerhartelijkst. Men wordt getraakteerd op „Kuchen” en „Schinken” en het klikt direkt.

Op de eerstvolgende repetitie van het koor krijgt de kommissie groen licht om de reis te organiseren. Een deputatie van Deuz bezoekt in Klimmen het Koffiekonsert ter oriëntatie en om verdere afspraken te maken. Nog eenmaal wordt een kort bezoek aan Deuz gebracht om alles tot in de puntjes te regelen.

De reis wordt op 15, 16 en 17 september 1978 gemaakt en het wordt een grandioos gebeuren. Maria van Dongen, al vaker soliste bij het Klimmense koor, maakt de reis mee. Het zal haar eerste buitenlandse optreden worden. Het konsert wordt gegeven in een afgeladen aula, waar ruim 400 mensen een hartverwarmend gehoor vormen en enthousiast reageren. Na het konsert wordt

een uitbundig verbroederingsfeest gevierd tot ver na middernacht.

Het enthousiasme is zo groot, dat St.-Remigius een half jaar later weer op het podium in Deuz staat. Nu als buitenlandse gast bij een groots opgezet „Freundschafts-singen”. Het is dan ook niet verwonderlijk, dat de MGV-Deuz in het jubileumfeest van 1981 in Klimmen een aparte plaats zal innemen. De onderlinge banden met het Duitse koor zijn in die paar jaar erg stevig geworden.

Overige activiteiten

Het mannenkoor St.-Remigius is echter niet alleen actief bij reizen naar het buitenland of bij konserten in andere plaatsen en streken. De taak van het koor als kulturele vereniging ligt vooral en op de eerste plaats in het eigen Klimmen. En de meeste activiteiten van het koor spelen zich ook binnen Klommense grenzen af. Wij geven u een overzicht daarvan

Donateursavonden

Goed gebruik in Klimmen, ingevoerd in 1967, zijn de Donateursavonden die door de kulturele verenigingen bij toerbeurt worden georganiseerd. Deze avonden zijn bedoeld als dank aan de bevolking voor de ondervonden steun in het voorbije verenigingsjaar. Het idee voor deze avonden ontspruit tijdens de jaarvergadering van het Mannenkoor in 1966. Kontakten worden gezocht met de Kon. Harmonie „de Berggalm” en met de Broederschap „St.-Sebastianus”. Het idee krijgt vorm en op 25 februari wordt de eerste Donateursavond gehouden. Gastheer is het mannenkoor St.-Remigius. In later jaren zijn ook het kerkelijk zangkoor St.-Caecilia, het jongerenkoor St.-Caecilia en het jeugdkoor Klimmender Nachtegalen medewerkers aan de Donateursavond geworden. Bij toerbeurt wordt deze avond georganiseerd door een der verenigingen in het lokaal waar die vereniging gevestigd is.

Koffiekonserten

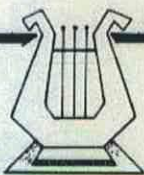
Vanaf 1976, vooral bedoeld om iets terug te doen na de zeer geslaagde Straatkermis,

houdt het Klommense mannenkoor in het voorjaar een Koffiekonsert. Een uitvoering, waaraan veel zorg wordt besteed, waar kosten noch moeiten voor worden gespaard, en dat gratis aan Klommensen en anderen uit deze streek wordt aangeboden. Vokale en instrumentale solisten komen bij deze Koffiekonserten aan bod, waarbij vooral veel aandacht wordt besteed aan jong Klommens talent. Deze uitvoeringen trekken steeds een volle zaal. Vermeldenswaardig is dat, door bemiddeling van een bezoeker aan een van deze konserten, het Klommense koor een uitnodiging kreeg van de stad Wenen om in de zomer 1978 een konsert te verzorgen op het „Wiener Rathausplatz”. Helaas, door de te korte tijd van voorbereiding, (veel leden hadden hun vakanties al geregeld) is deze trip niet kunnen doorgaan.

Konserten met Kerstmis

De kersttijd is voor de zangers en de dirigent steeds een drukke periode. Veel verzoeken voor een optreden komen binnen en helaas kan lang niet aan alle vragen worden voldaan. In de zestiger jaren heeft het mannenkoor St.-Remigius een van de nachtmissen in de parochiekerk van Klimmen opgeluisterd. In 1970 heeft het kinderkoor deze taak overgenomen, en zingt het mannenkoor op een andere dag. Vanaf 1970 wordt op kerstavond de eucharistieviering opgeluisterd in het klooster van de zusters Franciscanessen in Klimmen, waar de daar verblijvende bejaarden het kerstfeest vieren. Vele keren ook heeft het mannenkoor in kerken in omliggende parochies uitvoeringen gegeven en H. Missen in de kersttijd opgeluisterd. Ook aan kerstkonserten is herhaaldelijk medewerking verleend.

In het afgelopen jaar, op 21 december 1980, verzorgt het koor in haar eigen verenigingslokaal H. Claessen een kerstkonsert. Helaas, de zaal blijkt te klein om alle belangstellenden plaats te bieden. Het wordt een zeer sfeervolle avond. Het damescomité van het koor en de zaalhouder hebben de zaal sfeervol aangekleed. Kinderen van de leden nemen aan deze kerstviering deel. Gedichten worden gedeclameerd, kerstliederen worden met blokfluit begeleid en door pastoor Moors wordt het kerstverhaal voorgedragen. Het koor heeft onder leiding van dirigent Leo van Weersch een goed-

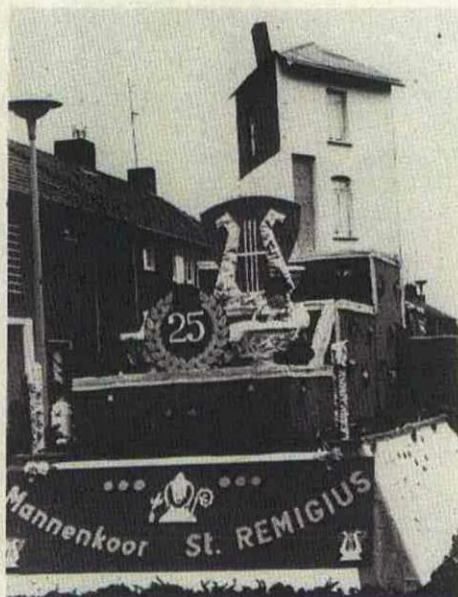

deels nieuw programma ingestudeerd. Maria van Dongen verleent solistische medewerking. Wil Meurders-Tukkers zorgt, zoals steeds, voor de begeleiding. Het wordt een kerstavond, die om een vervolg vraagt.

Klimmense festiviteiten

Aan plaatselijke activiteiten in Klimmen wordt door het koor steeds veel aandacht besteed. Zo is het mannenkoor present bij de aubade, die ter gelegenheid van koninginnedag wordt gehouden. Trouw wordt deelgenomen aan de grote „brank” op kermiszondag. Bij feestelijke gebeurtenissen en vieringen worden serenades gebracht. Veel aandacht wordt geschonken aan zieken en bejaarden. In het ziekenhuis De Wever in Heerlen worden eucharistievieringen opgeluisterd en konserten gegeven. In bejaardentehuizen in Klimmen, Vaals en Amstenrade is het koor uit Klimmen te gast. Maar ook bij droeve gebeurtenissen wordt een beroep op het koor gedaan en menige requiemmis wordt door het mannenkoor St.-Remigius uitgevoerd.

Met veel genoegen zijn de Remigiuszangers present geweest in vele kerken in het Limburgse land om de huwelijksmis van een van de leden muzikaal op te luisteren. In de loop van de 25 jaar van het bestaan van het koor zijn er dat vele geweest.

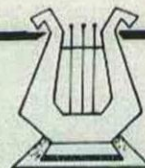

Carnavalsoptocht 1981.

Op een heel ander gebied, maar iets dat zeker niet onvermeld mag blijven, ligt de medewerking aan de carnavalsoptocht in Klimmen. Ieder jaar heeft het koor hieraan meegedaan met een wagen of een groep. En, het mag gezegd met gepaste trots, meestal is die deelname met een prijs beloond.

Carnavalsoptocht 9-2-'59.

Aanbieding vlag, 21-10-1961.

Het vaandel van de vereniging

Op de jaarvergadering van 18 maart 1961 wisselen de leden van het koor van gedachten over de eerste lustrumviering. Het enige herkenningsteken van de Klimmense zangers tot dan toe is het „nondejuuke” en unaniem is men van mening dat de presentatie beter moet. Het bestuur doet het voorstel tot aanschaf van een verenigingsvaandel en een insigne. Gezien de bescheiden kasmiddelen zien de leden dat niet zitten. Zij vinden dat er eerst een insigne moet komen. Dit is niet naar de zin van de erelieden Piet Boesten en Victor Dortu. Zij trommelen de overige leden van het erebestuur bij elkaar en de eerbiedwaardige heren houden beraad. Het bestuur van het koor moet op het matje komen en krijgt te horen:

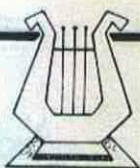
- dat het symbool voor een vereniging een vlag is;
- dat hiervoor maar eens activiteiten ontplooid moeten worden;

- dat alle leden hieraan moeten meewerken;
- dat het erebestuur daarna wel over de brug komt bij een tekort.

De leden worden enthousiast en de activiteiten beginnen. De vereniging wordt lid van de Charitas-lotto. De leden verzamelen oud-papier en werken op hun vrije zaterdag bij een annemer. Het damescomité houdt een kollekte in Klimmen en het erebestuur tast in de beurs. Beetje bij beetje komt het geld bij elkaar.

Charel Bertholet, ontwerper van het verenigingsinsigne, maakt schetsen voor de nieuwe vlag. Daarna volgen gesprekken met kunstenaar Nols uit Spekholzerheide en die krijgt de opdracht voor het ontwerp. Hij kwijt zich uitstekend van zijn taak en het resultaat is een prachtige verenigingsvlag.

Centrale figuur op het dundoek is de H. Remigius, patroonheilige van koor, kerk en

Inzegening vlag, 22-10-1961.

gemeente. De kerk en het gemeentewapen staan eveneens afgebeeld. De letters A.Z. staan voor „Auwe Zank”, de naam waaronder het koor werd opgericht. De naam Mannenkoor St.-Remigius staat voluit vermeld.

Op 21 oktober 1961 is de hele Remigiusfamilie bijeen voor de aanbidding van het vaandel. Namens het damescomité overhandigt mevrouw Bertholet het dundoek aan erevoorzitter Jules Dortu. Deze memoreert alles wat gedaan is om de aanschaf van de vlag mogelijk te maken en voorzitter Huub Weerts neemt namens de vereniging het fraaie geschenk in ontvangst. Daags daarna wordt het vaandel door pastoor H. Essers in de parochiekerk ingezegend, waarna onder begeleiding van harmonie en schutterij een rondgang door Klimmen wordt gemaakt, met een receptie in het verenigingslokaal tot besluit.

Zingen in uniform

Zingen is op de eerste plaats iets voor het oor. Maar het oog wil ook wat en een koor dat er fraai gekleed opstaat scoort steeds een puntje meer.

Tijdens de viering van het Remigius-feest op 6 oktober 1973 wordt ijverig gediscussieerd over uniformering van de zangers. Een grote meerderheid vindt het tijd worden dat het koor in uniforme kleding gaat optreden. Ook de dames van de leden delen dat standpunt en zij geven meteen waardevolle adviezen. Zonder er gras over te laten groeien wordt een komitee gevormd. Zitting daarin nemen de dames Bertholet, Budé, Duyzings, Horsmans en Backbier en de heren Horsmans, Heijmans, Pluymen en Weerts. Na overleg met de leden wordt besloten tot aanschaf van een combinatiekostuum.

Inzegening van de uniformen tijdens de hoogmis, 17-3-'74.

Het komitee gaat voortvarend van start en reeds op 17 maart 1974 presenteren de zangers zich in hun nieuwe uniformen. Ze staan er keurig op: zwart kolbert, beige pantalon, wit overhemd, gekleurde das en zwarte schoenen.

Zo'n belangrijke dag in het bestaan van een vereniging moet gevierd worden. En dat gebeurt. De kon. harmonie de Berggalm haalt de zangers aan het verenigingslokaal af en begeleidt hen naar de kerk, waar de hoogmis muzikaal wordt opgeluisterd. Pastoor H. Essers houdt de feestpredikatie en zegent de uniformen in.

Na de kerkelijke plechtigheid wordt in het verenigingslokaal receptie gehouden, waarna met een gezellig frùhschoppen deze mijlpaal verder wordt gevierd.

Op 17 mei 1981 worden de beige pantalons vervangen door grijze en worden op de kolberts andere knopen gezet. Ondanks de nieuwe uniformen, die in oktober 1981 hun intrede zullen doen, blijven de oude uniformen dienst doen bij „gewone” feestelijke gebeurtenissen. Op hoogtijdagen zal het Klimmense koor echter een smoking gaan dragen, dat ter gelegenheid van het zilveren

jubiläum door het damescomité wordt gerealiseerd.

Geld in het laatje

In de eerste jaren van het bestaan van het Klimmense mannenkoor presenteren de leden zich niet alleen als zangers, maar manifesteren zij zich ook als talentvolle toneelspelers. In de jaren tussen 1957 en 1964 worden in het najaar regelmatig zang- en toneelavonden gehouden.

Het eerste deel van zo'n avond bestaat uit een concert. Steeds wordt ernaar gestreefd een geheel nieuw programma te brengen. Om de avond zo gevarieerd mogelijk te houden worden solisten aangetrokken om de gezongen werken instrumentaal of vocaal luister bij te zetten. Het tweede deel van de avond wordt gevuld met de opvoering van een toneelstuk. Het zijn „gemengde bedrijven” waarbij ook gerekend moet worden op steun van de dames van de leden. Neel Meurders draagt de last van de regie, terwijl Charel Bertholet de grime en het decorwerk voor zijn rekening neemt.

Heële, 27 mei 1960

Geachte Here,

't Besjtuur van Veldeke hat besjloaëte Uch same mit St. Genoveva van Welte der twiede pries tow te kinne in der dialekttoneelwedstrijd 1960. Der pries besjteet oet e bedraag van f.35,= mällig. Durch inne sjek, gesjteld op naam van der Heer Dortu, kint d'r 't geld uuver inkele daag in ontvangs numme.
Van hatte perfisiat !

Komplemente,

VELDEKE

OPGERICHT
26 JANUARI 1926

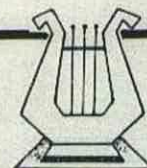
VERENIGING TOT INSTANDHOUDING EN BEVORDERING DER
LIMBURGSE DIALEKTEN

Een bijzondere vermelding in de reeks van uitvoeringen geldt wel voor het stuk „De Blauw Roeës”, een dialektspel van toneelspeler/schrijver Piet Malherbe. Met dit stuk wordt meegedaan aan een dialektwedstrijd van Veldeke en men behaalt de 2e prijs.

Bij veel Klimmenaren zal ongetwijfeld ook nog de opvoering in 1964 van „Der Kaptein va Köpenick” in het geheugen liggen. Deze Maastrichtse operette van Fons Oltedissen wordt ook door Remigius uitgevoerd en iedere zanger speelt er een rol in of zingt erin mee.

Der Kaptein va Köpenick, tevens afscheid van Neel Meurders als regisseur.

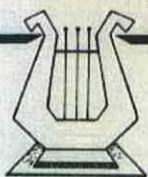

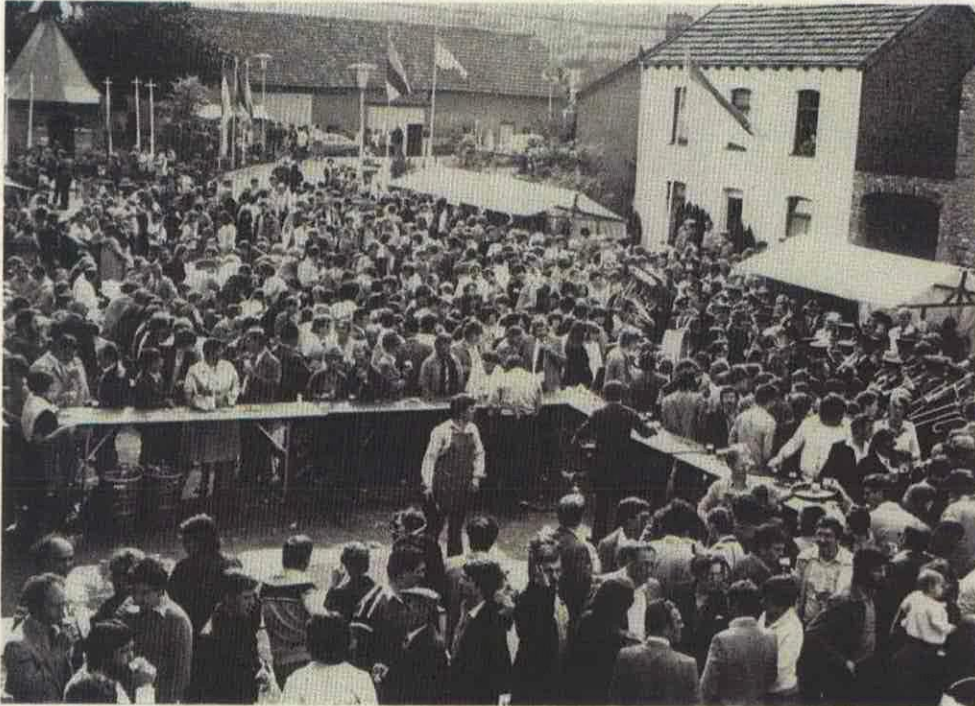

Kaptein va Köpenick, 3e akte.

Slotkoor Kaptein va Köpenick.

Straatkermis

Maar de smaak van de mensen verandert. Met het populair worden van de tv in de zestiger jaren verdwijnt de animo voor dit soort zang- en toneelavonden. Het koor moet uitzien naar andere middelen om de kas op peil te brengen.

De bier- en wijnfeesten die daarna worden gehouden, zijn gezellig, maar brengen de penningmeester maar weinig in het laatje. In de jaren 1969, 1970 en 1971 worden auto-oriëntatieritten gehouden, maar door de toename van het verkeer moeten ook die activiteiten worden gestaakt.

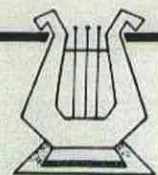
In 1971 weet het bestuur de leden te overreden om met het hele gezin mee te werken aan een tweedaagse straatkermis in het gehuchtje Craubeek. De plek waar de wieg van het koor heeft gestaan! Het blijkt een schot in de roos te zijn, mede door de geweldige inspanning van alle medewerkers. De straatkermis in Craubeek wordt iets blijvends.

Vanaf dat jaar wordt jaarlijks, met instemming van het buurtschap Craubeek, een ouderwetse straatkermis gehouden in en rond de boerenhoeven van Craubeek. En nu al kan men spreken van tradities.

Voordat die kermis voor geopend kan worden verklaard moeten de bielemannen van de Broederschap St.-Sebastianus in het „Kirkveldje” een wegversperring opruimen. Deze inspanning wordt beloond met een krat bier. Ondertussen weerklinken „kamerschoten” die door de heer Lei Schloesser worden afgeschoten. Daarna

De heer L. Schloesser bij het "laden" van de kamers.

marcheren de schutters, samen met de volksdansvereniging Grand Square uit Houthem, triomfantelijk het met vlaggen en gekleurde lampen versierde Craubeek binnen en maken de weg vrij voor de duizenden bezoekers. De Remigius-familie staat achter de kramen, buffetten, eetgelegenheden en stands om de kermisvierders van dienst te zijn. Onder klaroengeschal krijgen de buurtbewoners namens het Remigiuskoor door de leden van de volksdansgroep een kermisvla aangeboden. Daarna is het tijd geworden voor het eerste optreden van de volksdansen uit Houthem. Dat gebeurt, onder de tonen van een echte „kwetschbuul”, in de buurt van het kapelletje.

Hoogtepunt van de zondagochtend is de h. mis in Klimmens dialect die in de openlucht wordt opgedragen. Deze eredienst wordt door honderden mensen bijgewoond. Kamerschoten klinken tijdens de consecratie. Na de mis gaan de buffetten open en begint het fröhschoppen dat voor veel kermisvierders ongemerkt overgaat in de namiddag.

Terwijl de burgemeester de kermisvla aansnijdt voor de genodigden brengen de leden van Grand Square weer hun volksdansen en betrekken daarbij ook het jeugdige publiek. Het feest is dan in volle gang. De draaimo-

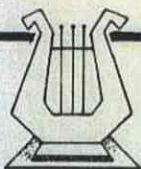
len draait, het gerstenat vloeit en het „swartbroeëd mit huidsvleisj of boeresjink” vindt veel liefhebbers. De molenaar en de bakker zijn druk aan het werk. Van de gemalen tarwe kan men ter plaatse een vla laten bakken. Echter kan het niet!

In de namiddag zijn de beide Klimmense muziekgezelschappen De Berggalm en Les Amis Réunis vaste bezoekers die met hun muziek de feestvreugde nog verhogen. Beide dagen wordt in de avonduren door jong en oud gedanst in een van de schuren van de boerderijen. En wanneer dan, maandagochtend tijdens de kleine uurtjes, de allerlaatste kermisganger vertrokken is, begint het overgebleven deel van de Remigius-familie aan een allernoodzakelijkste opruimbeurt om de straten weer vrij te maken voor het verkeer. In de loop van maandag wordt Craubeek weer ontdaan van alle kermisherinneringen en fris gewassen verzamelen de werkers zich 's avonds rond het laatste tonnetje bier om dat, moe maar voldaan, leeg te maken.

De straatkermis in Craubeek, de laatste jaren georganiseerd door de „Vrienden van Remigius”, is uitgegroeid tot een volksfeest voor de wijde omgeving dat steeds meer belangstelling trekt. Het is aan de inventiviteit van de organisatoren te danken, dat men in Craubeek twee dagen lang nog eens de sfeer kan proeven hoe het leven vroeger was.

Bielemannen broederschap St.-Sebastianus, bij het opruimen van de wegversperring.

Hulde aan de jubilarissen

STAAT VAN DIENST

Lambert Curfs 60 jaar zanger
13 jaar lid M.K. St.-Remigius

Charel Bertholet 50 jaar zanger
25 jaar lid St.-Remigius
23 jaar bestuurslid

Pierre Dortu 40 jaar zanger
25 jaar lid St.-Remigius
25 jaar secretaris
medeoprichter koor

Huub Weerts 35 jaar zanger
25 jaar lid St.-Remigius
16 jaar voorzitter
9 jaar erevoorzitter
medeoprichter koor

Huub Kickken 40 jaar zanger
25 jaar lid St.-Remigius
2 jaar bestuurslid
medeoprichter koor

Hary Budé 40 jaar zanger
25 jaar lid St.-Remigius
medeoprichter koor

Piet Meurders 25 jaar zanger
25 jaar lid St.-Remigius
23 jaar bestuurslid
(voorzitter vanaf 1972)

Jo Dortu 25 jaar zanger
25 jaar lid St.-Remigius
medeoprichter koor

Pierre Budé 25 jaar zanger
25 jaar lid St.-Remigius
medeoprichter koor

In vriendschap en eendracht

Met deze aanhef wil ik als voorzitter van onze jubilerende vereniging uiting geven aan de grote vreugde, die ik steeds heb mogen beleven aan deze lijfspreuk. Deze vriendschap en eendracht hebben het mogelijk gemaakt, dat wij vol trots terug mogen zien op een 25-jarig verenigingsleven, dat rijkelijk gevuld was met goede prestaties in ieder opzicht.

Bij ons koperen jubileum is door menig- een de wens uitgesproken dat ons koor in 1981 het zilveren feest zou mogen vieren in dezelfde geest als toen. Deze wens heeft het koor weten te bevestigen, en daarom wil ik graag de woorden van mijn voorganger, de heer Weerts, onderstrepen, die hij gesproken heeft bij ons 12½-jarig bestaansfeest, namelijk: „met dankbaarheid en trots”. Zeker trots vanwege de goede inzet van de leden, om de mannenkoorzang in ieder opzicht met verantwoording naar buiten uit te dragen, en dat uitbrengen, gepaard met een geweldige en prachtige, vriendschappelijke sfeer.

Dankbaarheid als een groot omvattend iets, waar menselijke woorden vaak te kort schieten.

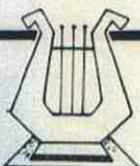
Toch wil ik van de gelegenheid gebruik maken om een ieder van onze gemeenschap Klimmen dank te brengen voor

de ondervonden steun en sympathie in ons 25-jarig bestaan.

Mijn speciale dank wil ik aanbieden aan onze dirigent en eredirigent, die uiteindelijk de fundamenteën zijn van onze successen, en tevens aan onze beschermheer en leden van het erebestuur. Tot slot wil ik mijn dank uitbrengen aan al mijn collega's zangers, die het waargemaakt hebben om ons zilveren feest te mogen vieren in een welgemeende en welverdiende, oprechte trots.

Ik mag graag de wens uitspreken, dat onze vereniging tot in lengte van dagen mag blijven voortbestaan in dezelfde vriendschappelijke sfeer en tot grote voldoening van onze gemeenschap Klimmen.

**Piet Meurders
Voorzitter.**

IN MEMORIAM

Cornelis Meurders	erelid	† 28-9-'68
Victor Dortu	erelid	† 15-6-'69
Jules Dortu	erevoorzitter	† 18-1-'72
Joseph Dortu	erelid	† 9-4-'72
Piet Boesten	erelid	† 1-9-'76
ir. P.A.A. Wirtz	erelid	† 1-3-'79

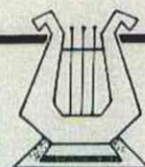
Limburg

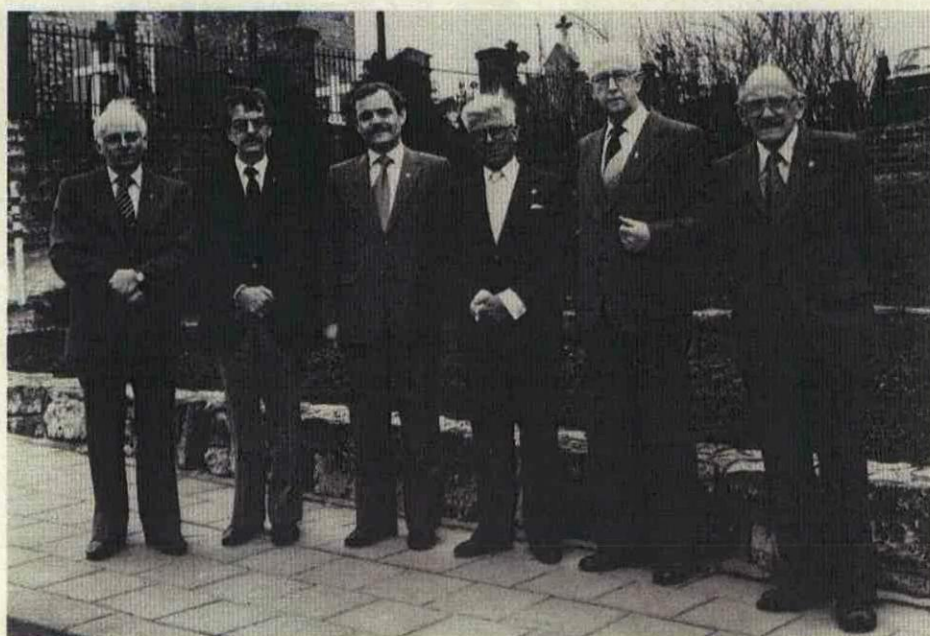
Limburg mie Limburg, wat biste toch sjoean.
Dien heuvele en velder, die spanne de kroean,
mit kirke en tores, mit kapelkes gans klein,
mit roesjende bèke euver mergel en sjein.

Limburg mie Limburg vol zonneshien,
zoeë prachtig gelaege tussje Maas en Rien.
Doe bis wie ein bloom doeër ingele verloare.
In dat Paradies, dao bin ich geboare.

En wink mich der Piëtrus, dat 't tied weurd veur mich.
Adië dan mie Limburg ich dink waal aan dich.
En kom ich dan boave dan kiek ich ins aaf.
Bewaar Hiër mie Limburg, mie Limburg toch gaaf.

Muziekwerk opgedragen aan het mannenkoor „D'r Auwe Zank”
door JOSEPH DORTU

1981 erebestuur.
Op deze foto onbreken: Jan Dortu en Harry Meurders.

EREBESTUUR

Beschermheer:	H.M.L.L. Palmen	benoemd per	27- 8'61	
Erevoorzitter:	Jules Dortu	"	19- 3-60	overl. 18- 1-72
	Huub Weerts	"	3- 9-72	
Eredirigent:	Jan Dortu	"	29- 6-79	
Leden:	Piet Boesten	"	19- 3-60	overl. 1- 9-76
	Joseph Dortu	"	19- 3-60	overl. 9- 4-72
	Harry Meurders	"	19- 3-60	
	Victor Dortu	"	18- 3-61	overl. 15- 6-69
	Corn. Meurders	"	18- 3-61	overl. 28- 9-68
	Victor Coenen	"	24- 9-61	tot 3- 9-72
	Bernhard Tukkers	"	23- 3-68	
	Dr. Ir. P.M.J. Wolfs	"	9- 3-69	tot 4- 6-73
	Ir. P.A.A. Wirtz	"	9- 3-69	overl. 1- 3-79
	Gerard Houwen	"	3- 9-72	
	Mr. H.G.M. Strous	"	27-10-79	
	Jules Rademakers	"	27-10-79	

BESTUUR:

Verdeling functies in vereniging vanaf oprichting tot heden:

Dagelijks bestuur:

Voorzitter: Huub Weerts van 28-10-56 tot 3-9-72
Piet Meurders vanaf 3-9-72

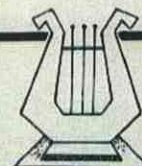
Sekretaris: Pierre Dortu vanaf 28-10-56

Penningmeester: Sjef Vaessen van 28-10-56 tot 14-9-58
Charel Bertholet van 14-9-58 tot 1-2-73 daarna lid
Albert Hanzen van 1-2-73 tot 13-4-80
Huub Theunissen vanaf 13-4-80

Leden: Huub Budé van 28-10-56 tot 27-2-59
Huub Kickken van 28-10-56 tot 27-2-59
Piet Meurders van 27-2-59 tot 3-9-72, daarna voorzitter
Sjeng Errens van 27-2-59 tot 22-3-70
Albert Hanzen van 22-3-70 tot 1-2-73, daarna penningmeester
Henny Geurten van 22-3-70 tot 1-5-71
Piet Geurts van 22-3-70 tot 1-5-71
Huub Theunissen van 3-9-72 tot 12-3-77
Jo Backbier vanaf 12-3-77
Lei Baadjou vanaf 11-3-79
Fon Duysings vanaf 11-3-79

DIRIGENT

Jan Dortu van 28-10-56 tot 29-6-79
Leo van Weersch vanaf 17-8-79

**AKTIEVE
LEDEN:**

1e TENOREN:

lidmaatschaps-
jaren

Charel Bertholet	25
Hary Budé	25
Pierre Budé	25
Frans Cloodt	8
Fon Duyzings	5
Rien Heijmans	21
Theo Hochstenbach	18
Huub Knops	16
Cees v.d. Laarschot	2
Ab Lanting	1

2e TENOREN:

lidmaatschaps-
jaren

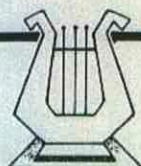
Jan Baadjou	5
Leo Baadjou	13
Jules Boshouwers	1
Lambert Curfs	13
Jo Duyzings	22
Huub Duyzings	14
Tjeu Geurts	2
Huub Horsmans	11
Jan Horsmans	15
Huub Kickken	25
Leo Laeven	16
Frans Pluijmen	15
Mart Schloesser	1
Cor Smeets	11
Jac. Vankan	1
Wiel Zautsen	12

BARITONS:

Jo Backbier	13
Jo Bertholet	20
Lou Caubo	7
Pierre Dortu	25
Wim Duyzings	13
Henk Geisen	4
Piet Geurts	16
Huub Lamby	11
Paul Lamby	6
Gied Nicolaes	3
Leo Pasmans	2
Jo Schaepkens	4
Huub Theunissen	11

BASSEN:

Leon Beckers	8
Jozef Coumans	23
Jo Dortu	25
Albert Hanzen	20
Piet Meurders	25
Sjir Pisters	17
Rob Schmets	8
Huub Weerts	25
Jo Weerts	7

Solisten bij concerten:

Vokaal:

Nettie Bartholomeus - sopraan
Louise Deal - sopraan
Maria van Dongen - sopraan
Thea Froels - sopraan
Mej. Hameleers - sopraan
Mevr. Schillings-van de Klundert - sopraan
Chris Wolfs-v.d. Bosch - sopraan

Paul Bindels - bas-bariton
Ton Bosch - bariton
Hub Delamboye - tenor
Huub Ehlen - bariton
Ottmar Fraai - tenor
Harie Huyts - bariton
Rob Pluymen - tenor
Wiel Scheffers - bariton
Ton Thissen - bas

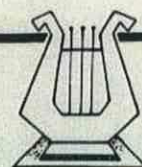
Instrumentaal:

Augustine Boshouwers - piano
Leonne Keulen - fluit
Wil Meurders-Tukkers - piano
M. Scheepers-Corsius - piano
Math Blezer - slagwerk
Guus Gerards - orgel
Sjir Haemers - orgel
M. Hanneman - bas
Jos Hochstenbach - hoorn en trompet
Louis Kamps - trompet
George Kouwenhoven - dwarsfluit
Joep van Leeuwen - gitaar
Michel Lipsch - trombone
André Meex - trompet
Wiel Paes - orgel
Wim Steinbusch - gitaar
Jan Weusten - trombone
Harrie Wolfs - piano

Kommissies in verband met het 25-jarig bestaan

Dameskomitee: Mia Bertholet-Sleypen
Jeanne Duyzings-Snel
Bertha Horsmans-Muys
Els Knops-Hanzen
Wil Meurders-Tukkers
Jeanne Pluymen-Essers

Herenkomitee: Jan Horsmans
Huub Knops
Leo Laeven
Huub Lamby
Frans Pluymen
Rob Schmets

**LEEF EN LEID
VAN OZZE KOËR**

Wie òzze koër ei kuërke waor en waor pas opgerich,
doe hoosje viër „Der Awwe Zank”, mèh jònk waor oos gezich.
I Croubich woërt gerepeteerd in ein hiël awt hoes
en gluif mer dat gezònge woërt, tot sjrik va rat en moes.
refr.: tra-la-la-la-la, (bis).

2.

En wie der Funs doe trouwe gòng, mit zie Leonie,
doe zònge viër vuër hun de mès en makde hun hiël blic.
Me hoërt os gaer, viër zònge gaer en hawwe auch vāöl sjpas,
viër krega auch ei nuj lokaal, dat kaom òs good va pas.
Refr.

3.

Zoë gong ver dan mit sjprung vuëroet dao waor gein hawte aan,
viër veurde ei toneelsjtòk op en krega sjpas dao aan.
Zoë volgde 't eint 't angert op, me bleef mer in de weer,
't lètste waor „Der Köpenick”, dae zinge ver noe nog gaer.
Refr.

4.

Ein vaan mòs waere aagesjaft, dat makde hiël vāöl oet,
dae naam pasde aevel neet dao op, dus leet ver dae mer droet.
Neumden òs „St.-Remigius” nao ozze dörps patroën
en wie dat dook doe vaerdig waor, vòng eederein 't sjoën.
Refr.

5.

Good zinge moos òs sjtraeve zië, vong auch der dirigent,
en ver wolle ins nao Hilversum, in die Avro tent.
Drie kiër zint ver dao gewaes, doe sjtòng ver aan der top,
me hoërt òs aan der radio en dat veel effe op.
Refr.

6.

Vuër kasgeld mòs auch get gedao, dat haw viër waal vandoon
en allenëj etzelfde aan va kop tot aan de sjoon.
I Croubig woërt get opgezat, dat brach get in de la,
ein kirmes mit àl dròm en dra, beer, vleisj en proemevla.
Refr.

7.

Auch gòng der Koër ins gaer op reis, nao 't boeteland,
krece kontak in Huckelheim, in vereins verband.
Dat hat ei jaor of veer gedoerd, doe wolle ze weer get nuijts
en dan mer leefs get korter bië, zoë kaom ver dan in Deuz.
Refr.

8.

Ein dobbel LP woërt gemak, durch der zängersjbond,
viër gooven òs doe daovuër op, dat vònge viër gezònd.
Mit de aekster van der Sjtokkermans, van op die vinsterbank.
Op Rolduc hób ver proof gedao, dao waor der bèste klank.
Refr.

9.

De plaat is oet en vāöl verkoch, dat is gaaroet gei punt,
viër motte durch op dizze voot, woë ver noe op sjtunt.
Mèh vièrtig mann dat zint der vāöl, hawt die mer ins bieein,
ze hóbbe auch nog ei gezin of ènne blok aan 't bein.
Refr.

10.

Dit couplet is neet zoë sjoën, dat leet ich liëver weg,
mèh 't huërt er aevegood toch bië, al is 't dan get sjlech.
Wie òs der Jan verlaote gòng, hae haw daovuër ziën rae,
moos viër op ènne nuuje oet, der Herregot wèt wae.
Refr.

11.

Viër sjtònge paf gluif dat mer en wiste geine raod,
die hiëre zint erg dun geziëd, die ligke neet op 'n sjtraot.
Informatie woërd gevraagd, dao achter i Mestreech
en daovan kreege ver eine tip, dat goof òs weer get leech.
Refr.

12.

Der iësjte dae benaoderd woërt, dat waor der Lei va Weersj,
dae vòng der uëvergank good op, al wor 't nog get veersj.
Viër zint mit hem hiël good content en haope hae mit òs,
mit gowwe wil van ozze kant, löp et dan weer los.
Refr.

CHAREL

Stralende vereniging

Het mannenkoor staat altijd klaar om zijn bijdrage te leveren aan het welslagen van velerlei evenementen, die binnen onze Klimmense gemeenschap plaatsvinden.

Deze hulp aan anderen wordt op een gezonde wijze in evenwicht gehouden door de activiteiten die de vereniging ten eigen bate organiseert. De uit die activiteiten voortgekomen Straatkermiss van Craubeek verschaft Klimmen een uniek dorpsfeest, dat langzamerhand tot in de verre omgeving een begrip is geworden.

Graag wil ik persoonlijk en uit naam van het Klimmens gemeentebestuur de jubilerende vereniging gelukwensen en daarbij – onder dankzegging voor hetgeen Remigius voor Klimmen heeft gedaan – de hoop uitspreken, dat de toekomst van de vereniging even stralend

mag zijn als de klank van de muziek, waarop zij ons tot in de lengte van jaren mag vergasten.

**mr. H.G.M. Strous.
burgemeester
van Klimmen**

Geest en saamhorigheid

Over 25 jaar St.-Remigijskoor kun je al een hele geschiedenis schrijven. Het lijkt zo lang geleden dat ons koor in 1956 het levenslicht zag. Vele mannen van het eerste uur, echter allemaal wel een tikkeltje grijzer geworden, vormen niettemin nog steeds de kern van het koor. Dit mag tekenend voor de geest en de saamhorigheid zijn en voor het enthousiasme van de leden.

Bijna 25 jaar onder directie van een met hart en ziel dirigerende Jan Dortu, die ons koor in die vele jaren dat hij als dirigent fungeerde op telkens hoger plan wist te brengen en de leden wist te bezielen. Diens taak werd in 1979 overgenomen door een niet minder met toewijding dirigerende Leo van Weersch, die de moeilijke taak het koor op peil te houden en het repertoire te vernieuwen met succes op zich nam.

25 jaar St.-Remigijskoor, geboren uit een clubje zangers die als „d'r Auwe Zank” begon, in de eerste jaren bovendien succesvol als toneelclub van zich deed spreken. Met genoeg denk ik terug aan bijvoorbeeld: „De Blauw Roeës” in november 1958 opgevoerd onder regie van de onnavolgbare Neel Meurders en met als onbetwist hoogtepunt in 1964 „Der Kapitein van Köpenich”, waarin de onvergetelijke Victor Dortu triomfen vierde. En dat alles om de financiële zorgen van de jonge vereniging te helpen verlichten.

Maar ook op muzikaal terrein stond het koor zijn mannetje. Op het Avro-koorfestival, mei 1964, wist St.-Remigijs

350,5 punt te scoren. In 1966 gevolgd door een even groot succes op het wederom door de Avro georganiseerde koorfestival.

De straatkermis, die sedert 1970 met regelmaat is georganiseerd, is een bewijs dat behalve bij de zang ook de samenwerking in het koor opperbest is. Met buitenlandse koren (Hückelheim 1971, Deuz 1978) onderhoudt St.-Remigijs goede contacten.

Is het verwonderlijk dat Klimmen trots is op St.-Remigijs en dat ik ons koor van harte toewens dat het op deze weg moge voortgaan, tot plezier van de leden zelf en mede tot dankbare vreugde van alle Klimmense mensen. Dank past mij daarbij in het bijzonder aan allen die een zo levend koor wisten op te bouwen, dank aan de mannen van het eerste uur en aan allen die daarna en nu deel van het koor uitmaken.

Ik ben er zeker van dat Klimmen nog vele jaren trots op St.-Remigijs zal kunnen blijven.

**H.M.L.L. Palmén
Beschermer.**

Zingende erevoorzitter

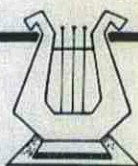
Het zal wel geen unicum zijn in de zangerswereld, maar wel zeer sporadisch voorkomen, dat een erevoorzitter ook als zanger actief bij de vereniging betrokken is.

Maar ik ben nog steeds nauw verbonden met de activiteiten van het mannenkoor en de tussenschakel van het koor en het erebestuur. Vanaf deze plaats wil ik gedenken, de erebestuursleden, die ons door de dood ontvallen zijn.

Rest mij nog bij dit zilveren jubileum u te vragen: hou de zangersdiscipline óm te zingen hoog in uw vaandel. Dan zal het mannenkoor Sint-Remigius zowel

in kwaliteit als kwantiteit haar activiteiten met goud bekrond zien. Proficiat.

Hub Weerts.
Uw trotse erevoorzitter

Vreugde in het zingen

Bij de viering van het 25-jarig bestaan van het mannenkoor St.-Remigius, zal vaak teruggedacht worden aan de vele opmerkelijke verrichtingen van ons koor in die lange periode.

De staat van dienst is indrukwekkend: de vele uitwisselingen met koren uit het buitenland met daarbij de concerten die daar gegeven werden, de concoursen, de zangersdagen, kofficoncerten en de vele concerten met medewerking van vele solisten en de vaste begeleidster Wil Meurders-Tukkers, dit alles is de moeite waard om gememoreerd te worden.

Bij alle feestvreugde lijkt het mij echter vooral van belang vooruit te kijken en ons af te vragen welke functie ons koor in de komende 25 jaar zal kunnen hebben.

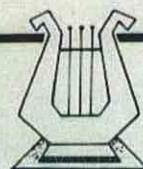
Zelf ben ik pas twee jaar dirigent van het koor en ik vind dat de samenwerking tussen bestuur en leden en dirigent voortreffelijk is. Tot slot wil ik nog zeggen dat muziek niet alleen mijn beroep is, maar bovenal mijn hobby. En als ik die hobby moet omschrijven dan moet ik zeggen, dat het me vooral vreugde schenkt als ik andere mensen met ple-

zier kan laten zingen. Prestaties zijn daarbij natuurlijk ook belangrijk, maar het samen zingen op zich is toch het belangrijkste.

Verder wens ik het mannenkoor, bestuur en leden, veel succes en ik hoop dat in het jaar 1996 het 40-jarig jubileum gevierd kan worden.

Proficiat,

**Leo van Weersch
Dirigent.**

Zilveren „St.-Remigius”

Toen ik in 1964 van Heerlen naar Klimmen verhuisde kon ik nog niet vermoeden, dat ik zo snel met de Klommense gemeenschap kennis zou maken, en dat nog wel in de vorm van een mannenkoor.

Toen mij, na slechts een paar maanden Klommense lucht ingeademd te hebben, gevraagd werd het mannenkoor St.-Remigius te begeleiden in „Der kaptein va Köpenick”, nam ik die uitnodiging graag aan. Tijdens de repetities en de uitvoeringen hiervan leerde ik het mannenkoor kennen als een vereniging die alles op alles zet om een goed resultaat te bereiken en daarbij ook een goede band tussen de leden weet te bewerkstelligen. Dat die goede sfeer binnen het koor borg staat voor goede prestaties heeft het mannenkoor in de afgelopen 25 jaar ruimschoots bewezen. Ik heb in de afgelopen jaren dan ook steeds met erg veel plezier begeleid op repetities en uitvoeringen.

Ik wil het bestuur, erebestuur, dirigent en leden van het mannenkoor St.-Remigius heel hartelijk feliciteren met hun

25-jarig jubileum, en hoop dat ik nog lang met trots in deze zelfde sfeer hun vaste muzikale begeleidster mag zijn.

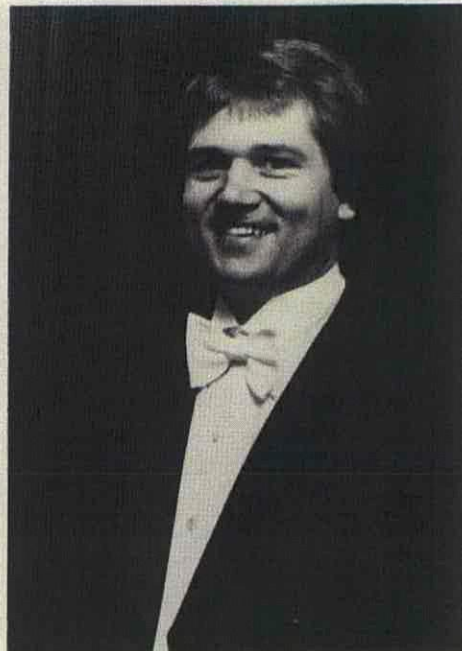
**Wil Meurders-Tukkers
Pianiste.**

Solisten tijdens het jubileumjaar

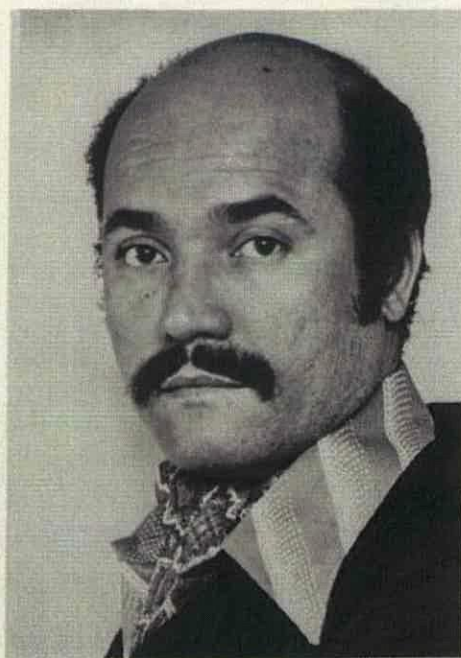
Maria van Dongen, sopraan.

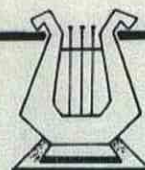
Hubert Delamboye, tenor.

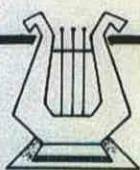
Paul Bindels, bariton.

Ottmar Fraai, tenor.

**Een dankbaar
koor richt
de schijnwerper op**

Eredirigent Jan Dortu

Bij het zilveren bestaansfeest zal menige zanger terugdenken aan de successen die werden behaald.

Veel heeft het koor te danken aan Jan Dortu, die de eerste 23 jaren de dirigent van „St.-Remigius” was.

Onder zijn bezielende leiding werd in korte tijd geschiedenis gemaakt. Door deelname aan Zangersdagen en concerten verwierf het koor bekendheid tot buiten de landsgrenzen.

Jan was een harde leermeester en een perfectionist, maar hiermede wist hij met zijn zangers muzikale prestaties te behalen.

Met trots mag verwezen worden naar de prachtige resultaten op het Nederlands Koorfestival te Hilversum, waar in 1966 reeds de hoogste afdeling werd bereikt.

Nog vers in het geheugen is de medewer-

king aan de plaatopnamen van het Kon. Nederlands Zangersverbond.

Vanwege zijn vele verdiensten voor het mannenkoor „St.-Remigius” werd Jan Dortu bij zijn afscheid als dirigent op 29 juni 1979 door de leden met algemene stemmen tot eredirigent benoemd.

Erelid Joseph Dortu †

Als „St.-Remigius” ooit een kritische luisteraar heeft gehad, dan was het zonder twijfel Joseph Dortu. Reeds vanaf de oprichting droeg deze oud-Klimmenaar de vereniging een goed hart toe. Regelmatig verscheen hij op de repetitie om zich te overtuigen van de vorderingen van het koor. Nadat hij de zangers beluisterd had trok hij met de dirigent in „conclaf”. Wat dan besproken werd heeft nooit een zanger vernomen, maar ongetwijfeld werd iedere partij gewikt en gewogen.

Van de vele muziekwerken welke hij componeerde, zijn er diversen in het bezit van onze vereniging. Op concerten en zangersdagen stonden deze werken regelmatig op het programma.

In de muziekbibliotheek van het koor zijn o.a. aanwezig:

Jubilate Deo, opgedragen aan het M.K. „D'r Auwe Zank” en voor het eerst uitgevoerd op 9-11-'58.

Venite Excultemus, uitgevoerd bij de viering van het eerste lustrum op 22 oktober 1961. Dit werk werd opgedragen aan de toenmalige voorzitter Huub Weerts.

Psalm 46, gecomponeerd ter gelegenheid van het 2e lustrum en voor het eerst uitgevoerd op 2-10-'66.

Bede, opgedragen aan het koor bij het derde lustrum in oktober 1971.

Laudate Dominum

Pater Noster

Domine Salvum fac

Magnificat

Missa Honorem Sanctae Remigii

Lente in Limburg

Ballade op Hollands water

Festliche Hymne

Straatmuzikanten

Limburg

Schlaf wohl, Du Himmelsknabe Du.

Vanwege zijn verdiensten voor de vereniging werd Joseph Dortu op 19 maart 1960 benoemd tot erelid van het mannenkoor.

Dirigent: Leo van Weersch

Op 17 augustus 1979 ging een wens van Leo van Weersch in vervulling. Hij kreeg de koordirectie over een mannenkoor. Het bestuur van het mannenkoor „St.-Remigius” was op zoek naar een nieuwe dirigent en had enige weken tevoren een oriënterend gesprek met hem gehad.

Op bovengenoemde datum stond hij voor het voltallige Remigijskoor en leidde de eerste repetitie.

Voor de zangers was het eerst even wennen, maar spoedig hadden ze in de gaten, dat deze dirigent uit het goede hout was gesneden.

Leo van Weersch' muzikale begaafdheid manifesteerde zich reeds op jeugdige leeftijd. Vanaf zijn 8e jaar kreeg hij pianoles. Eerst privé, vervolgens op de Valkenburgse muziekschool van wijlen Guus Bosch. Aan deze school werd hij in 1972 bekroond met de „Alphonse Crollaprijs”.

Na het vervullen van zijn militaire dienstplicht keerde hij terug naar de Valkenburgse muziekschool en verliet deze met de diploma's 4e graad piano en 4e graad koordirectie. Zijn studies zette hij voort aan het Konservatorium te Maastricht in het vak AMV. Het hoofdvak koordirectie ontving hij van de heer Jos Besselink. Dit jaar (1981) heeft hij de studie aan het Konservatorium met goed gevolg voltooid.

Pianiste: Wil Meurders- Tukkers

Bij Wil zat de muziek reeds jong in het bloed. Op 6-jarige leeftijd begon haar muzikale opleiding, die ze ontving aan de Heerlense muziekschool en bij haar oom Joseph Engels in Kohlscheid. Hierna zette zij haar studie voort aan het Konservatorium te Maastricht bij de heer Jean Antoniotti.

Hier behaalde zij de onderwijsakte B, het solistendiploma en de aantekening voor begeleiding- en kamermuziek. Thans is zij als docente aan het Konservatorium te Maastricht verbonden. In 1964, ze woonde nog maar net in Klimmen, deed erelid Neel Meurders haar verzoek de pianobegeleiding

te verzorgen bij „Der Kapitein va Köpenick”, die het mannenkoor juist in studie had genomen. Sindsdien is Wil de vaste begeleidster van ons koor en doet ze zelfs dienst als 2e dirigent.

FEESTPROGRAMMA 1981

17 mei **Koffieconcert**

in verenigingslokaal zaal Claessen, aanvang
11.30 uur.

Mannenkoor St.-Remigius, Klimmen
o.l.v. Leo van Weersch

Solisten:
Maria van Dongen, sopraan
Paul Bindels, bariton
Hubert Delamboye, tenor

Instrumentale begeleiding:
Wil Meurders-Tukkers, piano
George Kouwenhoven, dwarsfluit

Vrij entree
Gratis kopje koffie

Zaterdag 19 sept.

Korenavond in verenigingslokaal zaal
Claessen.
Aanvang 20.00 uur.

Deelnemende koren:
Gemengd koor St.-Cecilia, Ransdaal
Mannenkoor Inter Nos, Schin op Geul
Maännergesangverein 1898 Kall
(W.-Duitsland)
Gemengd koor St.-Cecilia, Hulsberg
Mechels Vocaal Ensemble, Mechelen
Mannenkoor St.-Remigius, Klimmen

Na afloop concert gezellig samenzijn met
muzikale opluistering door Peter Palmen,
hammondorgel.

Zaterdag 3 oktober

18.30 uur:
Plechtige eucharistieviering in de kerk,
opgeluisterd door mannenkoor
St.-Remigius en solisten.

20.30 uur:
Jubileumconcert in parochiekerk.

Medewerkenden:

Mannenkoor St.-Remigius o.l.v. Leo van
Weersch
Maria van Dongen, sopraan
Paul Bindels, bariton
Ottmar Fraai, tenor

Aan de vleugel: Wil Meurders-Tukkers

Entree: f 5,-

Zondag 4 oktober

St.-Remigius-zondag

Patroonsfeest van parochie - gemeente -
mannenkoor.

10.45 uur:
Huldiging jubilarissen
11.30 uur:
Aanvang receptie in verenigingslokaal zaal
Claessen.

Weekend 23 t/m 25 oktober

Internationaal zangerstreffen met
M.G.V. Deutz uit W.-Duitsland.

Vrijdag 23 oktober:
Ontvangst gasten uit Deuz

Zaterdag 24 oktober:
18.30 uur - Opluisteren eucharistieviering
door M.G.V. Deuz

20.30 uur - Feestconcert in parochiekerk.

Medewerkenden:
M.G.V. Deuz
Mannenkoor St.-Remigius, Klimmen

Entree f 5,-.

